ja ütles: „Jägo nemmad homme ehk kauemine, ni kauaks kui nemmad tahhawad, keige parremine hopis.“ Emma watas terrasieste poja silmi, ja ütles: „Se olli ka wist sinnogi nouu, neid hopis ommale piddada.“ Poeg punnastas ärra ja ütles: „Eks olleks siis ka teile üks tüttar armsam, kes kül waene, wööras ja pölgtud agga trui armastusega omma wannemaid aunstab, kui mönni rikkas kes uhke ja isemeleline, ommastele ristiks jääb?“ „Minno melest olleks temma wägga“, ütles emma, „agga mötle armas Joannes, temma olli jubba korra prunt, ja tulleb praego raske risti alt, wist kohkub temma igga kossiniste mötte eest. Agga olleme fest nüüd rahhul. „Wereta Jehowa peale omma teed temma toimetab keik hästi.“ Johannes andis wannemate kättele suud ja läks rahholiste maggama.

Wöörad wötsid tännoga armast pakkumist wasto. Agga pisfut aastaid agga ellas pimme weel, rasked kannatamised ollid temma ellorammo wähhendanud. Omma surma wodi peal panni temma noorte inimeste käed kokko ja ütles tütre wasto: „Kus temma on seal olle ka sinna, temma rahwas olgo sinuo rahwas ni kui temma Jummal sinno Jummal on. Minno südda on rahhul, et ma ilma murreta sinno pärrast wöin olla.“ Kui leinamise aeg täis sai laulati neid ühhest Ewangeliumi öppetajast. Ja nad ellasid kaua keigest süddamest ja hingest ühhemeleliseb, sest neil olli möllemil sesamma üks keigekallim warra: meie Issand, kelle tullemist nad ootsid. Sellepärrast ei wöinud ka selle ilma rist ja waew, kellest ka nemmad ilma ei jänud, neile raskeks minna. Waid lootsid Jesuse Kristuse hüüdmist: „Tulge tenna minno Issa önnistud, pärrige sedda riki mis teile on walmistud mailma algmisest.“ — Mis agga neist ööldud on kes hallastamata on omma wendade wasto, se seisab: Mat. 25, 1. Agga meie ei tahha kohhut moista, et ka meie peale kohhut ei moisteta.

„Ja teie minno lapsed,“ ütles wannaisse weel, „tännagem Jummalat selle kalli rahhopölwe eest meie maal, ja selle armsa mawallitseja eest, kes keik omma allamaid hallastuse ja a moga warjab ja keddagit usso pärrast ei kurwasta eggaw aewa, ja Jummala sanna eest, mis rohkeste meie käe on!